

РЕШЕНИЕ

№ 2124

гр. София, 28.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 28.02.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Николина Янчева

Атанас Николов

като разглежда дело номер **38** по описа за **2019** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] срещу решение (без номер) от 19.11.2018 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 11908/2018 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 116 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-338 от 14.05.2018 г. издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на КФН.

С оспореното НП на ЗД [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на по 2 500 лева на основание 647, ал. 2 вр. чл. 644, ал.2, предл. 2 във вр. ал. 1, т. 2, във вр. с параграф 1, т. 51 от ДР от Кодекса за застраховане (КЗ), за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът, излага съображения, че след като в съставения АУАН, АНО не е повдигнал обвинения, че нарушението е извършено в условията на повторност, то той няма право да налага наказание за това в НП. Развиват се и съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и несъответствие на наложеното наказание на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН. Позицията на съдебни решения на Административен съд София – град. Искането до съда е за

отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление. Алтернативно моли за изменение на НП, като наложената санкция по чл. 644, ал.2 от КЗ се преквалифицира по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ и съответно да се наложи в минимален размер.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, ХХІ касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. В оспореното решение е прието, че на 25.04.2017 г. г-жа В. П. е предявила претенция № [ЕГН]/25.04.2017 г. за изплащане на застрахователно обезщетение поради настъпило застрахователно събитие – причинени неимуществени вреди, вследствие на ПТП, на основание застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, обективиран в застрахователен договор № BG/02/115000394972. На същата дата били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера й. С писмо, изх. № НЩ – 3051 от 11.05.2017 г. по описа на процесното дружество, застрахователят е изискал да бъдат представени допълнителни доказателства. На 30.05.2017 г. увреденото лице е представило. На 26.06.2017 г. между г – жа В. П. и ЗД [фирма] е сключено споразумение, в което е било уговорено, че дружеството се задължава да изплати застрахователно обезщетение в размер на 6 000 лв. Органът е преценил, че сключването на споразумението не представлява условие за плащане на определения от застрахователя размер на обезщетение, поради което е приел, че след 30.05.2017 г. е започнал да тече срока по чл. 108 КЗ, като не били изисквани допълнителни доказателства, имащи значение за установяване на основанието и размера на претенцията. Следователно от представянето на доказателствата е започнал да тече 15 дневния срок, в който е следвало застрахователя да се произнесе по молбата, а именно не по - късно от 20.06.2017 г. вкл. С платежно нареждане от 20.09.2017 г. застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 6 000 лв. по банкова сметка на упълномощения за това адв. П. П.. Нарушението е извършено на 21.06.2017 г., в [населено място].

Към преписката е приложено НП № Р-10 - 542/04.11.2016 г., влязло в сила на 02.06.2017 г., с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за неизпълнение на законово задължение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За констатираното неизпълнение на законово задължение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-1150/15.11.2017 г., връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от юрк. на 30.11.2018 г. Жалбата е подадена по пощата, чрез СРС на 10.12.2018 г. /вх. 1086412/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е застрахователят е длъжен да се произнесе по всяка претенция в 15-дневен срок от представяне на доказателствата, изискани на основание чл. 106 от КЗ, като определи и изплати обезщетение или мотивира своя отказ. Съгласно чл. 106, ал. 1 КЗ застрахователните претенции се завеждат по реда и в сроковете, предвидени в застрахователния договор пред застрахователя, като последният е задължен да удостовери всяка заведена пред него претенция (чл. 106, ал. 2 КЗ). Самото удостоверяване е правно релевантен факт от категорията на юридическите събития, при настъпването, на който за застрахователя възниква задължение да разгледа застрахователната претенция и да се произнесе по същата в законово установения срок, като я уважи или откаже да изплати обезщетението (арг. чл. 108, ал. 1 КЗ). В конкретния случай дружеството е било длъжно да се произнесе по претенция № [ЕГН]/25.04.2017 г. в срок до 20.06.2017 г. За извършеното нарушение нормата на чл. 108, ал. 1 КЗ предвижда имуществена санкция от 1000 до 20 000 лева. Установено е, че за ЗД [фирма] това се явява повторно нарушение, тъй като спрямо същото дружество има влязло в сила НП за същото по вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за юридически лица от 2 000 до 40 000 лева., с което административно наказващият орган се е съобразил и наложил на жалбоподателя.

Законодателят императивно е създал задължение за застрахователя в срок 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането. Нарушението е формално и е без значение, дали се касае за забава от един или повече дни, а срокът е дефинитивно императивен, а не препоръчителен. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 644, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 108, ал. 1 от КЗ, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения.

В разглеждания случай се касае за обществени отношения с финансов характер. Застрахователните дружества изпълняват особено важна регулативна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна

функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли в по-малка или по-голяма степен целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 от КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Към административната преписка са приложени доказателства за това, че дружеството е било санкционирано с № Р-10 - 542/04.11.2016 г., влязло в сила 02.06.2017 г. за нарушение на чл. 107, ал. 1 от КЗ (отм.). По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. приема същата за правилно определена.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХІ касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 19.11.2018 г., постановено по нахд № 11908/2018 г. на СРС –НО, 116 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: